

παρεστήσατε (δεικνύων τὴν Μαρίαν) καὶ ἓνα τῶν ἐκπεποικί-
των ἐκείνων εὐγενῶν (ἀπέβλεψεν εἰς τὸν Δεβιβιέ). Αὐτὰ εἶδη
τὰ κυριώτερα μέρη τοῦ λόχου, ὃν ὁ Φουκὲ ἴδρυσεν.

« Μαρία ! » μετ' ἀγωνίας ἐφώνησεν ὁ Ἰερώνυμος ἀμφιβά-
λων ἂν ὤφειλε νὰ πιστεύσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ὠτά του.

« Προσφιλεστάτη Μαρία » ! Ἄλλ' ἐκείνη δὲν μετεκίνησε τὸ μέ-
τωπον ἀπὸ τῆς ἐστίας οὐδ' ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν φωνὴν του.

— Ἰδοῦ, κύριε ! (ὁ Φουκὲ ὠμίλει μειδιῶν) ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐ-
χων τὴν θεωρίαν μοναχοῦ καὶ τὴν φωνὴν τοῦ θανάτου !

— Ναί, κύριε, μετὰ σταθερᾶς φωνῆς εἶπεν ὁ Ἰερώνυμος, ἐν-
ρίσκομαι εἰς χεῖράς σου. Δὲν θὰ λάβῃς ὅμως τὴν εὐχαρίστησιν
νὰ μ' ἀκούσῃς αἰτοῦντα τὸ ἔλεός σου. Ἰκούσας τὰ φρονήματά
μου· εἰς αὐτὰ καὶ ἐπιμένω. Ἐξάσκησον τὴν δύναμιν σου ὅπως
θελήσῃς· παρακαλῶ τοῦτο μόνον νὰ ἐπιτρέψῃς εἰς τὴν ἀδελφὴν
μου ν' ἀπέλθῃ εἰς τοὺς φίλους της. Εἰς ὅ,τι καὶ ἂν κατηγορηθῶ-
μαι αὕτη οὐδόλως ἐνέχεται. Δὲ ἰκετεύω νὰ φεισθῆς ἀ ὑ τ ῆς.

— Οὐδεμίαν ἐνοχὴν βαρύνει τὴν δεσποσύνην, εἶπεν ὁ Φουκὲ,
δύναται ν' ἀπέλθῃ ὅπουδὴποτε καὶ ὅποτεδὴποτε θελήσῃ.

— Ἰερώνυμε, φίλτατε ! ἀνεφώνησεν ἡ Ἄντουανέττα, ἄφες νὰ
σὲ συνοδεύσω εἰς τὴν φυλακὴν μέχρις ἐσχάτων ! Ἐὰν ἀποθάνω
ἐπὶ τοῦ ἰκρίωματος ἄφες νὰ συνοσποθάνωμεν !

— Δεσποσύνη, εἶπεν ὁ Φουκὲ, εἶνε τοσοῦτον πλήρεις αἱ φυ-
λακαὶ ἡμῶν ὥστε μόλις ὑπάρχει τόπος διὰ τοὺς ἔχοντας ἀξιώσειν
ἐπ' αὐτῶν.

— Προσφιλεστάτη, εἶπεν ὁ Ἰερώνυμος εἰς τὴν ἀδελφὴν του,
ὑπάγε εἰς τοὺς φίλους σου. (Εἶτα στρεφόμενος πρὸς τὴν Μα-
ρίαν). Κυρία, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τοῦ θριάμβου σας ἐ-
νασθε νὰ φανῆτε γενναία. Ἠγγυήθητε τῆς ἀδελφῆς μου τὴν ἐ-
σφάλειαν ὅπως τὴν ἰδικὴν μου. Ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐκπληρώσῃτε ἐ-
πέναντι αὐτῆς τοῦλάχιστον τὴν ὑπόσχεσίν σας.

— Ἀδελφέ μου, μὴ χωρισθῶμεν, μετὰ λυγμῶν εἶπεν ἡ
Ἄντουανέττα περισπωμένη τὸν Ἰερώνυμον. Ἄφες νὰ σὲ συνοδεύ-
σω εἰς τὴν φυλακὴν.